

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
I—15 ΜΑΪΟΥ 1947

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
*Έτος ΙΓ' ἀρι. φύλλου 41 (135)

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Γνωστοί Συνάδελφοι ένασμενίζοντα αυτοκοσμούμενοι με ιδιότητα.

Ἡ ἐκπεφρασμένη βούλησις τῶν Συναδέλφων, αἱ καταστατικά διατάξεις τοῦ Συλλόγου μας, αἱ συνδικαλιστικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἐργαζομένων, ἡ πραγματικὴ ἔννοια τῆς ἐπαγγελματικῆς μας διαρθρώσεως καὶ ἐν γένει ὅ,τι τὸ —χωρὶς περιφρασίαν καὶ παράσπονδον διάδασιν— νόμιμον νοθεύεται καὶ παραποιεῖται διὰ τὰ εὐοδωθῆ κάποιος —προφανῶς προσφιλῆς— σκοπός. Διότι αὐτὸ τοῦλάχιστον μαρτυρεῖ ἡ ἀπὸ 14 Μαΐου ἐ.ἔ. κυκλοφορήσασα —ἄς τὴν ποῦμε— ἀνακοίνωσις τῶν Συναδέλφων αὐτῶν. Καὶ ἂν μὲν παρέδεται τὰ ὄνυματεπώνυμά των δὲ τοὺς ἀνεγνωρίζετο τῆς γνήμης των τὸ θάρρος. Ἐνῶ τώρα μᾶς ἀπαλλάσσουν τῆς τιμίας αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

Παλαιότερα εἶχον παρουσιασθῆ —πάντοτε ὡς παρασυλλογικὴ συγκρότησις— μετὴν ἐμφάνισιν τῆς «Ἐπιτροπῆς συνδικαλιστικῆς μειοψηφίας». Φαίνεται ὅτι ἡ ἐμφάνισις ἐκείνη ἀπεσυνετέθη εἰς ῥάκη. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπαναπαρουσιάζονται σήμερον, μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν —μετὴν προσωνομιαν «Συνδικαλιστικῆς Ἐπιτροπῆς».

Διςτυποῦται εἰς τὸ ὡς ἄνω δημοσίευμα —ἔμμεσον ἀλλὰ καὶ πικρὸν— τὸ παράπονον διότι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ὑποδεεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ διακηρύσσει πρὸς πᾶσαν κατεύδυν-

σιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγκολπώσεώς της. Ἡμεῖς εἰς αὐτὰ προσδέτομεν καὶ τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ ἐζητήσαμεν καὶ ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν μας νὰ ἐπιτύχη τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις ὄχι ἀπασχολήσεως, ἀλλὰ περισσότερης δουλειᾶς. Καὶ δουλειᾶς δημιουργικῆς καὶ παραγωγικῆς.

Ἐὰν ὑπάρχη περίπτωσις ἐν προκειμένῳ νὰ ἐκτοξευθῆ ἐπικρίσις, αὕτη πρέπει νὰ κατευθύνεται τόσοσ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πολεμοῦν ἐσκεμμένως τὴν δουλειά, ὅσον καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι —ἂν καὶ τεταγμένοι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰδρύματος— ἀποδεικνύονται κατῶτεροι τῶν προσδοκιῶν τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ Προσωπικοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι τὰ ἐρείπια, πού πυργώνονται εἰς σωρούς, δὲ ἀναστηλωθοῦν μόνον μετὴν Ἰδρώτα ὅλων μας.

Τὴν εὐτυχίαν μας τὴν ἐθνικὴν, τῆς Τραπεζῆς μας τὴν προκοπὴν καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν μας προσδοκιῶν τὴν ὀλοκλήρωσιν δὲ τὴν δεμελιώσοσιν οἱ κόποι μας καὶ ὁ μόχθος μας. Οὔτε ἡ σύγχισις ὑποβοηθεῖ, οὔτε ἡ ἀνωνομογραφία προάγει. Καὶ κατὰ τοῦτο δὲ διαφέρωμεν πάντοτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ βελτίωσιν τῆς στάθμης τῆς ζωῆς. Ἐκεῖνοι δὲ ἐπιζητοῦν μείωσιν τῆς ἐργασίας καὶ ἀναγνώρισιν τῶν «Ἐπιτροπῶν».

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς μας ἐπίστευεν ἀνέκαθεν καὶ πιστεύει ἀκόμη ὅτι κάθε Συνάδελφος παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῷ ἐργασίας καὶ τῆς δράσεώς του —περιορισμένης ἢ εὐρείας— πρέπει νὰ ἀποτελῇ **μίαν ξεχωριστὴν προσωπικότητα** καὶ ὅτι τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς μείζονος διαρκῶς ἀποδόσεως, διὰ τοῦ ζήλου, τῆς ἀφροσύσεως, τῆς ὀρθολογιστικῆς ρυθμίσεως τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς διαρκοῦς βελτιώσεως αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀρτιωτάτης ἐξυπηρετήσεως τῶν πελατῶν καὶ τοῦ Ἰδρύματος, χωρὶς πρόσληψιν νέου - μὴ ἀπαραιτήτου - Προσωπικοῦ. Ἐπὶ πλεόν πιστεύει ὅτι κάθε σεβόμενος ἑαυτὸν καὶ ἔχων ὑψηροεσθιακὰ ἀνησυχίας καὶ φιλοδοξίας ἐπαγγελματικὰς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐργάζεται μετὰ τῆς ὥρας, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ θεωρῇ τὸ Ἰδρυμα ὡς ἀτομικὴν του **ἐπιχείρησιν**. Ἄν αὐτὸ συνεχισθῇ εὐρύτατα καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν Ἱεραρχίαν, τότε ὅλα θὰ πάνε, σύντομα, πολὺ καλὰ καὶ θὰ ἰδοῦμε ἀναμφισβητήτως καλύτερες ἡμέρας. Καὶ ὅταν ἀκόμη συμπέσῃ νὰ ἔχωμεν Διοικήσιν σὰν τὴν σημερινήν, ἢ ὅποια ἀντιδικεῖ μετὰ τὸ Προσωπικὸν συστηματικῶς.

Ταῦτα πάντα ἀσχέτως τῆς ὑποχρέωσός τῆς Τραπεζῆς, ὅπως καθορίζῃ ἐκάστοτε τὸ ὥραριον, τὸ ὅποιον, ἔαν εἰς τὰ ἄλλα Ἰδρύματα προστατεύῃ τοὺς πολλοὺς, εἰς τὸ ἰδικὸν μας θὰ ἠδέλαμεν νὰ μὴ τὸ ἐπικαλοῦνται —οἰκειοδελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως πάντοτε— οὔτε ἐλάχιστοι καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰς σημερινὰς μεταπολεμικὰς συνθήκας τῆς χώρας μας.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Διοικήσεως εἰς τὰ ἐκ νέου ὑποβληθέντα αἰτήματά μας, ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως :

«1) Αἱ ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα τοῦ Πάσχα εἶναι γνωστὰί.

»Κατ' αὐτάς, θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ὅ,τι ἐδόθη καὶ κατὰ τὸ Πάσχα τοῦ παρελθόντος ἔτους, μὴ ἀπαιτουμένης νέας ἐγκρίσεως ἢ ἡτὶς θὰ ἀπαιτεῖτο μόνον ἔαν ἐπρόκειτο νὰ χορηγηθῇ μεγαλύτερον ποσόν.

«2) Μετὰ τὰς ρητὰς ὅμως ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἢ Διοικήσεως, καθ' ἣν εἶχεν ὑποχρέωσιν, συμεμορφώθη πρὸς αὐτάς.

«3) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκύρωσιν τῆς τελευταίας τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ, αἱ ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως, ἀνακοινωθεῖσαι ἀπ' ἀρχῆς, παραμένουσιν ἀμετάβλητοι.

«4) Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας ζητήματα ρυθμίζονται ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἄρμοζων ἐκπροσώπων αὐτοῦ.

«5) Διὰ τὴν αἰτουμένην χορηγήσιν ἐπίδοματος θέσεως πρὸς ὅλον τὸ προσωπικόν, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ καὶ ἄνω, παραπέμπομεν εἰς προγενεστέραν ἀνακοίνωσιν μας.

«6) Ἡ μετὰ τῆς τῶν Γυναικῶν ὑπαλλήλων γίνεται. Τὸν ἀριθμὸν τῶν μεταταχθησῶν θὰ καθορίσῃ ἡ ἰκανότης αὐτῶν, κρινομένη ἐν πνεύματι εὐμενείας.

«7) Τὸ ζήτημα τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δαπάνων εὐρίσκειται ὑπὸ μελέτην.

«8) Τὸ αἶτημα περὶ ἐπιχορηγήσεως τῆς Λέσχης τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπαράδεκτον».

* * *

—Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ αἰτήματα, ἅτινα ἐπεβλήθησαν εἰς τὸν κ. Προσωπάρχην καὶ τὰ ὅποια ἀναφέρονται λεπτομερῶς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ' 34)24)4)47 ἀνακοινώσει μας, πλὴν τῆς πιστώσεως διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν τῆς ΟΥΝΡΑ, ἣτις ἐνεκρίθη, δὲν ἔχομεν μέχρι σήμερον ἀπάντησιν.

—Τὸ αἶτημα τοῦ Συλλόγου περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ταμειακοῦ ἐπιδόματος λύεται, καθ' ὅσον ἔχομεν πληροφορίας, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

—Διὰ τὸ ἐπίδομα τοῦ Πάσχα ὑπάλληλοι τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς προσέφυγον εἰς τὰ δικαστήρια.

—Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνεκλήθη Συνέλευσις τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν 17 τρ. μηνὸς με θέμα «τὸ ἐπίδομα τοῦ Πάσχα καὶ ποῖοι οἱ ὑπεύθυνοι τῆς μὴ καταβολῆς αὐτοῦ μέχρι σήμερον». Ὅς πληροφο-

ρούμεθα ἢ Συνέλευσις αὕτη δὰ ἀναβληθῆ δι' ὀλίγας ἡμέρας.

—Τὰ διαδιδόμενα περὶ δῆθεν καταργήσεως πα' ἡμῖν τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἐλεγκτῶν δι-εφεύσθησαν ἀρμοδίως.

—Διαδίδεται ὅτι ἡ Διοίκησις τὸ αἴτημα τοῦ Ταμείου Ἰγείας, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ὁποίου ὁ Σύλλογος ἔκαμεν ἐσχάτως καὶ νέα διαβήματα θέλει νὰ τὸ ἰκανοποιήσῃ κάπως, ἐν οὐδεμιᾷ ὁμῶς περιπτώσει διὰ προσδέτου ἐπιβαρύνσεως τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς περικοπῆς τῆς παιδικῆς μερίμνης ἢ διὰ τοῦ περιορισμοῦ ταύτης. Τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸ Προσωπικὸν ἔσχε δυσμενεστάτην ἀπήχησιν ὄχι μόνον διότι οὕτω θίγεται ἕνας πόρος ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Διοίκησις προσφεύγει εἰς μέσα διὰ τῶν ὁποίων ξεγελάγεται τὸ Προσωπικὸν καὶ πρό παντὸς διασπάται.

—Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου παρεκάλεσεν ὅπως καταβληθῆ ἡ ἀποζημίωσις τῆς 1 Μαΐου ἑ. ἔ. ἣτις εἶναι διπλάσια τοῦ συνόλου τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν.

—Ἐπίσης ἐζήτησε τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γενομένων κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μηνὸς Μαΐου.

Τὸ ζήτημα τῆς μετατάξεως τῶν Γυναικῶν ἀψηχολήσῃ καὶ πάλιν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου, διότι ὑπάρχουν πληροφορίαὶ ὅτι, καθ' ὃν τρόπον γίνεται αὕτη, δὰ ἐπιφέρῃ σάλον καὶ πρό παντὸς δὰ μαράνη τὸν ζῆλον ὄλων τῶν Γυναικῶν Συν-αδελφῶν, τῶσιν ἐκείνων αἰτινες δὰ μεταταχθούσιν, ὅσων καὶ ἐκείνων αἰτινες δὲν δὰ μεταταχθούσιν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ πολλῶν στενόκαρδῶν τρόπον ἔκρινε καὶ πρό παντὸς ὑπάρχει κίνδυνος νὰ λάβουν χώραν ἀσυγχώρητα λάθη ἀπὸ ἀπόψεως μελ-λοντικῶν οικονομικῶν συνεπειῶν εἰς θάρος τῶν μεταταχθρομένων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μὴ μετατασσομένας. Ἐκ τῶν σχετικῶν διαβημάτων κατεδείχθη ὅτι οἱ ἀρμόδιοι δὲν κατέχουν ὅσον πρέπει τὸ ὅλον ζήτημα τῆς μετατάξεως.

—Παρά τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σύλλογον νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Ἐπικουρικῶν Ταμείου, μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐδόθη ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲν εἰσῆχθη εἰσέτι εἰς τὸ Γενικὸν Συμ-

βούλιον τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῆς εἰσφο-ρᾶς τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀυτα-σφαλείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀρχίσῃ ἡ καταβολὴ πλήρους ἀποζημιώσεως, εἰς τοὺς δικαιοῦχος Συναδέλφους καὶ εἰς τὰς οἰκογε-νεῖας αὐτῶν.

—Διὰ τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τὸ δυσμενέ-στερον, τῆς περικοπῆς τῶν VALEURS ὡς καὶ διὰ τὴν μὴ καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος Λογι-στοῦ καὶ ἄνω δὰ ἔγερθῶσι κατ' αὐτὰς ἀγω-γαὶ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου καὶ ἐνδιαφερο-μένων Συναδελφῶν, αἰτινες καὶ δὰ ἐπίδο-θουσι εἰς τὴν Τράπεζαν.

—Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἴδρυομένου κατ' αὐτὰς Ἐπι-κουρικῶν Ταμείου, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, εἰσηγήσῃ τοῦ Διοικητοῦ κ. Μαντζαβίνου, ἀπεφάσισε νὰ προικοδοτῆ τὸ Ταμεῖον μὲ 5,20 ο)ο ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ, ὥστε νὰ εἶναι τοῦτο διώσιμον καὶ πρό παντὸς νὰ θεραπευῇ αἰσθητῶς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀποχωρούντων ὡς καὶ τῶν ἤδη Συνταξιούχων.

—Εἰς τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν τῆς Ἀ-γροτικῆς Τραπεζῆς συμμετέχουν —κατ' ἀπό-φασιν τῆς Διοικήσεως— καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου.

—Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς—Κτηματικῆς καὶ Ἑλ-λάδος —τῆ φροντίδι τῶν Συλλόγων— ὑπέ-βαλε πρότασιν εἰς τὸ Ἰγπουργεῖον Ἐργασί-ας διὰ τὴν τροποποιήσῃ τῆς ὑπουργικῆς ἀ-ποφάσεως, ὥστε αἱ ἀδελφαὶ τῶν Συναδελφῶν νὰ μὴ στερηθῶσι τοῦ κεκτημένου δικαιώμα-τος τῆς συντάξεως τῶν ἀποβιούντων ἀδελ-φῶν τῶν.

—Τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ἰγπουργεῖον πρότασιν βελτιώσεως τῶν συντάξεων τῶν συνταξιούχων, ἀφῶν προη-γουμένως κρατεῖται διὰ κεφαλαιοποιήσῃν ἐκ τῶν προσδῶν τοῦ Ταμείου ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 30 ο)ο αὐτῶν.

—Τὸ νέον ἐνοικιοστράσιον προεκάλεσε ἀναστάτῳσιν εἰς τὸν Τραπεζοῦπαλληλικὸν κόσμον καὶ ἡ Ο. Ε. Τ. Ο καὶ ἡ Γ. Σ. Ε. Ε. ἐκίνητοποίηθησαν ἀμέσως πρὸς προστασίαν τῶν μισθοσυντηρητῶν Συναδελφῶν.

ΣΧΟΛΙΑ

Ὁ κ. Στέφ. Στεφανόπουλος

Μία ἀπὸ τὰς ἀδρότερας, ἰκανότερας καὶ ὑγιεινότερας πολιτικὰς φυσιογνωμίας τῆς Χώρας, ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Στέφ. Στεφανόπουλος, ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς φιλοῦ-παλληλικῆς τοῦ πολιτικῆς —εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Τραπεζοῦπαλληλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει πᾶν ὅ,τι μέχρι σήμερον κατέκτησε— δὲν κατόρθωσε, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν ψυχικῶν του ἀρετῶν, νὰ διακρίνῃ τὰς δολοπλόκους παρασκηνιακὰς ἐνεργείας ὠρισμένων —ἀοράτως δρώντων— ἀντιῦπαλληλικῶν κύκλων καὶ νὰ ἀξιῶσιν τὴν ἄμεσον πραγματοποίησιν ἐκείνων εἰς τὰ ὅποια πιστεύει σχετικῶς μὲ τὸ προκῦβαν ἐσχάτως καὶ κρατοῦν ἐν ἀναστατῶσει τοὺς ὑπάλληλους τῶν Τραπεζῶν ζήτημα. Καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ κάμῃ, ἀφοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς του αὐτῆς δὲν ἀποβλέπει εἰμὴ τὸ νὰ σταθῇ εἰς τὴν θέσιν του ἕνας κόσμος, κατὰ κύριον λόγον χρήσιμος διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας, ὑπὲρ ἧς τόσον ἀποτελεσματικῶς μοχθεῖ ὁ κ. Ὑπουργός.

Τὰ δελτία παρουσίας

Ἐφοῦ οἱ ἀρμόδιοι εἰς τὴν Τράπεζαν δὲν τὸ βλέπουν, ἅς τὸ παρατηρήσωμεν καὶ αὐτὸ ἡμεῖς. Πρόκειται περὶ τοῦ τρόπου καὶ τόπου τῆς ὑπογραφῆς τῶν δελτίων τὴν πρωτὰν καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀποχωρήσεως. Τὰ δελτία καθιερώθη σιωπηρῶς νὰ ὑπογράφωνται εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Τραπεζῆς καὶ νὰ ἐμφανίζεσθαι ἕνα δέσμα ἀσυμζίβαστον πρὸς τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ὀλοκληροῦ τοῦ σώματος τῶν ἐργαζομένων. Τὰ δελτία δέον νὰ ὑπογράφωνται χωρὶς βίαν καὶ μὲ ὑπηρεσιακὴν εὐπρέπεια εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ὑπηρεσιῶν. Τὸ φαινόμενον νὰ καταδιώκωμεν τοὺς Κλητῆρας καὶ οἱ Κλητῆρες τοὺς ὑπάλληλους πρέπει νὰ λείψῃ. Κάποτε ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ σταματήσουν μερικὰ ἄτοποι συνήθειαι, **πολλαπλῶς ἐπιζήμιοι.**

Τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα

Πρέπει νὰ τὸ πάρουν ἀπόφασιν αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν **καὶ ἴδια ἡ ἰδικὴ μας** ὅτι τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξυγιανθοῦν καὶ νὰ ἐπιχορηγοῦνται ἐξ ὀλοκληροῦ ἀπὸ τὰς Τραπεζάς. Οὕτω τὸ **Ταμεῖον Συντάξεων** πρέπει νὰ ἐπιχορηγηθῇ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς τελευταίας ἐδελουσίας ἐξόδους, ὅχι μόνον δι' ὅσα καταβάλλει τοῦτο εἰς τοὺς οὕτω ἐξελθόντας Συναδέλφους, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσα δὰ εἰσέπραττε ἐάν δὲν ἀπεχώρουν προῦρος οὔτοι. Ἐπὶ πλέον ὀφείλονται εἰς αὐτὸ αἱ ἐπιχορηγήσεις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ 1 Μαΐου 1941 μέχρι τέλους τοῦ 1945, τὰς ὁποίας δὲν κατέβαλον αἱ Τράπεζαι. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὸ **Ταμεῖον Αὐ-**

τασφαλείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας αἱ Τράπεζαι πρέπει νὰ καταβάλλουν τὰς δαπάνας τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀσφαλίσεως μὲ μίαν συμβολικὴν συμμετοχὴν τοῦ Προσωπικοῦ εἰς αὐτὸ, ὡς ἴσχυε τοῦτο καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Τὸ **Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον** πρέπει νὰ αὐστηρῶν καὶ νὰ λειτουργήσῃ τὸ ταχύτερον, ὅπως καὶ τὸ Ταμεῖον **Στεγασε-**ωσ τοῦ Προσωπικοῦ, ὡς αὐσετήθη τοιοῦτον καὶ εἰς τὰς ἄλλας Τραπεζάς. Ἐάν κατὰ τὸ παρελθόν συνεσσωρεύοντο κέρδη καὶ ἐδημιουργοῦντο περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, ταῦτα σκοπὸν εἶχον νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ δυσμενεῖς περιόδους. Ὑποδέτομεν ὅτι δυσμενεστέρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν μεταπολεμικὴν δὲν ἔχομεν ἰδῆ καὶ οὔτε δὰ συναντήσωμεν. Καλὸν θέβαια δὰ ἦτο ὅσα βγάζομεν καὶ ὅσα ἔχομεν νὰ δίδωμεν καὶ οἱ διοικοῦντες νὰ μένουν ἀνενόχλητοι, ἀλλὰ ἡ ζωὴ τῶν ἐργαζομένων ἔχει τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καὶ οἱ διοικοῦντες ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ **ἀναπτύξουσιν ἐργασίας,** ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ θεραπεύουν τὰς ἀνάγκας τῶν ἐργαζομένων. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειὰ τους καὶ δι' αὐτὸ εἶναι Διοικηταί. "Ἄλλως.....

Δικαιοσύνη

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ μέτρα αὐστηρῶν κυρώσεων κατ' ἐκείνων ὀφειτῆρας ἐξέρχονται τῆς Τραπεζῆς εἰς τε τὸ Κεντρικὸν καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ἢ κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς διαδρόμους, συζητοῦντες μεταξὺ τῶν ἢ μετ' ἐπισκεπτῶν καὶ δυσχεραίνουν οὕτω —διὰ τῆς ἀπουσίας τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας— τὴν ὀμαλὴν λειτουργίαν τῶν συναλλαγῶν καὶ γενικῶς ἐμφανίζουν μειωμένην ἀπόδοσιν καὶ ἀνωμαλίαν. Ἐπιβλῆσθε ὅτι δὰ ὁσὴ ἐντολὴν ἴνα καταργηθῇ τὸ ἄτοπον τῆς παρασκευῆς καρέδων ἐντὸς τῆς Τραπεζῆς καὶ γενικῶς τῆς κυκλοφορίας μικροπωλητῶν καὶ καφετηρίων καὶ τῆς ἐν ὥρᾳ γραφείων ἀγορᾶς εἰδῶν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἢ ἐκ τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν Κλητῆρων τῆς Τραπεζῆς. Ἐπὶ πλέον πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τοῦς καθυστεροῦντας κατὰ τὴν πρωτὴν προσέλευσιν ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μετὰ τὴν ἀνάγκην ἐφημερίων, δὰ ἐν ἡμεροῦσι τῆς ὀφείλλοις ποιότητος ἐκάστου ὥστε νὰ μὴ πρόβιβάσωνται κανονικῶς ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀμοιοβάθμων τῶν. Τὰ ἀνωτέρω τυγχάνουν τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεως παντὸς εὐσυνεῖδῆ τοῦ ὑπάλληλου. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡμεῖς ἔχομεν νὰ προσέσωμεν εἶναι τοῦτο: **Νὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ μέτρα αὐτὰ δι' ἄλλους ἀνεξαρτήτως.** Ἐπὶ πλέον νὰ γίνῃ αὐστηρικτὴ παρακολούθησις καὶ ὅχι ὅποιον παρὲι ὁ Χαρὸς, οὔτε ἡ μὴ ὑπηρεσία νὰ βιβλιθερῶς ἀδείας ἐξόδου καὶ ἡ ἄλλη νὰ εἶναι ἀσπέρη.

Ἀπαράδεκτον

Ἐγνώσθηθῃ τὸν Σύλλογον τῶν μετῶν Τραπεζῶν, ὅτι μετὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας, μικρῆς ἐκλεγεῖς μῆθους ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἰονικῆς ἐπιπεριφερειακῶν Ὑποκίμων. Τοῦτο εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον καὶ νομίμως δὲν τὸσον ἡ Ο. Ε. Τ. Ο. ὅσον καὶ ἡ Γ. Σ. Ε. Ε. πρέπει νὰ ἐπέμβουν ἀμέσως.

Γεώργιος Παπαλεβέντης

Τὴν 9ην Φεβρουαρίου ἐ. ε. ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκίμου Θεσσ. Γεώργιος Παπαλεβέντης, γνωστὸς εἰς δλους μας διὰ τὰς ἀρετὰς του τὰς ὑπηρεσιακὰς καὶ διὰ τὸ ἦθος του, προσφύτα διὰ τὰ ὅποια καὶ ἐξετιμήτο δλους ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν Συναδέλφων.